

er det galt. For saa vidt tror jeg, Udvalgets Stilling er ret forsvarelig over for denne Skole. Men ved de to andre Skoler forstaar jeg Oplysningerne saaledes, at Elevantallet er i Orden, at de i den Henseende opfyldte Lovens Betingelser. Der mangler altsaa kun den anden Betingelse, at Skolerne skulle have været i Virksomhed i et Aar. Nu kan det ærede Udvalg jo sige, at det ville de ikke have været den 1ste April, thi de begyndte først deres Virksomhed til Maj i Fjor. Men dertil vil jeg sige, at det tror jeg ikke er saa ganste holdbart. De ville nemlig have været lige saa meget i Virksomhed „et Aar“ den 1ste April som den 1ste Maj; thi det er jo givet, at April er en Feriemaaaned, det er den paa alle Højskoler. Selv om vi altsaa forlange Kalenderaaret fuldtud til 1ste Maj, ville Skolerne ikke til den Tid have været i Virksomhed en eneste Dag længere, end de have været den 1ste April. Der staar ikke i Loven, at Skolen skal have bestaaet et Aar — det har den først til 1ste Maj —; der staar, at den skal have været i Virksomhed et Aar, og da alle Højskoleens Virksomhed medfører en Ferie i April Maaaned, forekommer det mig nok, at man kunde forsvare at sige, at disse 2 Skoler allerede den 1ste April have været i Virksomhed et Aar i den Forstand, hvorom der kan være Tale om det ved Højskoler, nemlig et Skoleaar. Men selv om man nu ikke vil gaa ind paa dette, er der en Betragtning, jeg vil tillade mig at henstille til nærmere Overvejelse, idet jeg vil spørge, hvorfor man ikke er kommen ind paa den Tanke at tillægge Højskolerne Anerkendelse fra en vis fremtidig Dag at regne. Finder man ikke, at Betingelsen er opfyldt den 1ste April, medens man ikke kan bestride, at alt er i Orden den 1ste Maj — det er jo kun Tiden, der her mangler og ikke Elevantallet, og Tiden løber ud af sig selv — hvorfor kan man saa ikke skrive i Loven, at der gives disse Højskoler, hvor alt er i Orden den 1ste Maj, Anerkendelse fra denne Dag at regne. Det vil ikke være i Strid med Højskoleloven, thi i saa Fald vil den Betingelse være opfyldt, som Loven kræver, i samme Øjeblik, Anerkendelsen begynder at gælde, nemlig den 1ste Maj, saa at Lovens Krav, at Betingelserne skulle være opfyldte i det Øjeblik, Skolen opnaar Anerkendelse, er sket Fyldest. Smidlerid, et saadant Forslag foreligger jo ikke i Øjeblikket, men det er noget, jeg vil henstille til Overvejelse for Fremtiden, om Udvalget ikke kunde komme ind paa noget saadant. Med Hensyn til de Forslag, der foreligger, vil altsaa min Stilling blive den, at jeg ligesom Udvalget ikke vil kunne stemme

for Forslaget Nr. 72, da det ved den der omtalte Skole er Elevantallet, der er noget i Vejen med, medens jeg derimod vil kunne stemme for Forslagene Nr. 73 og 74, fordi det, der mangler ved de der omtalte Skoler, kun er Tiden, og den vil af sig selv løbe ud, efter min Mening allerede den 1ste April, idet Skolerne da have været i Virksomhed lige saa længe, som de ville have været det den 1ste Maj.

P. Sjørgensen: Det vandt almindelig Tilfredshed, da Rigsdagen i Fjor efter Forslag af den højtærede Minister bevilgede 10,000 Kr. til Aftenstolen. Det var jo saaledes, at der var en hel Del Lærere, som i mange Aar havde holdt Aftenstole uden at saa noget nævneværdigt Bederlag derfor. Man kunde ikke forlange, at disse Lærere, naar de havde arbejdet i Børneskolen Dagen igennem og ofte arbejdet for en meget tarvelig Løn, uden Godtgørelse skulde holde Aftenstole 3—4 Aftener om Ugen, og maatte jeg her i Parentes maa gøre den Bemærkning, at selv om vi naa at saa den ny Skolelov vedtagen, inden Rigsdagen stilles, hvad jeg meget vilde ønske, fordi jeg har den sikre Tro, at saa vi den ikke vedtagen i denne Samling, vil det være Aaringer, for vi saa en ny Skolelov, blive Lønningerne efter denne Lov ikke saa store, at man kan gøre Regning paa, at Lærerne vedblivende uden Bederlag ville holde Aftenstole. Thi det er jo ikke saa, som det ærede Medlem for Middelefsart (Lohmann) syntes at mene, at Lærerne, naar den ny Skolelov kommer, ville komme til at svømme i Overflødighed. Nej, det ærede Medlem kan være ganste rolig, paa Grund af disse Lønninger ville Lærerne ikke kunne se Gaardmændene over Hovedet. Da disse 10,000 Kr. i Fjor bleve bevilgede til Aftenstolen, var der en hel Del Lærere, der optog Aftenstolearbejdet, baade af dem, som tidligere havde haft Aftenstole, og en Del, som ikke før havde haft det, men fandt en Opmuntring derti, at baade Regeringen og Rigsdagen havde bevilget dette Beløb. Og man gjorde mange Steder, efter hvad jeg kan skønne, et meget godt Arbejde i Aftenstolen. Det er ogsaa saaledes, at en meget stor Del af de unge Mennesker, baade Husmændenes og Arbejdernes Sønner, og jeg kan gerne tage de smaattillede Gaardmænds Sønner med, have ikke Lejlighed til at komme paa Højskolen og maa derfor, naar de ville have deres Kundskaber udvidede, søge til Aftenstolen. Det er omtrent det eneste Sted, hvor de ad en nem Vej kunne saa forøgede Kundskaber. De kunne ikke opnaa at komme paa Høj-